

MISNE NAKANE
RASPORED MISNIH NAKANA KROZ TJEDAN
Od 22. do 28. svibnja 2023. godine

Nadnevak	Dan	Vrijeme svete mise	Nakana
22.05.	Sv. Rita Ponedjeljak	07:30	+nema nakane
23.05.	Željko, Nada Utorak	18:00	+ Ivan Besednik; Lucija Hrastovčak; Stjepan i Verica Vuksan; Nikola i Terezija Ivičak; Josip i Marija Djerić
24.05.	Marija Srijeda	07:30	+ Marija Gojšić, Željko Lovrić
25.05.	Beda, Grgur Četvrtak	07:30	+ nema nakane
26.05.	Sv. Filip Neri Petak	18:00	+ Stipo i Mara Samardžić; Ante i Dragica Crnjac; Stjepan Žabčić; Milan i ob. Radošević
27.05.	Augustin Subota	07:30	+ nema nakane
		11:00	- krštenje: Rio Lončar, Mateo Barić
		15:00	- vjenčanje Turk – Pršle, krštenje Tara i Toma Turk
		17:00	- vjenčanje Marković - Karleuša
28.05.	Duhovi - Pedesetnica Nedjelja	09:00	+ ob. Paulić; Franjo i Kata Holjevac, Kata i Stipe Bartolović
		10:30	+ <i>pro populo; krštenje Lovro Klobučar, Dominik Šeketa</i>
		11:30	- krštenje Lovro Marijan Žaja, Mia Vukelić
		18:00	+ Marija Lukšić

NOVI CENTAR - KARLOVAC

<http://www.presveto-srce-isusovo.hr>

TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ
ŽUPE PRESVETOG SRCA ISUSOVA
SEDMA VAZMENA NEDJELJA -
21.05.2023. - GODINA X., BR. 40

„Oče, proslavi Sina svoga!“

Čitanje svetog Evanđelja po Ivanu

U ono vrijeme: Isus podiže oči k nebu i progovori: »Oče, došao je čas: proslavi Sina svoga da Sin proslavi tebe i da vlašću koju si mu dao nad svakim tijelom dade život vječni svima koje si mu dao. A ovo je život vječni: da upoznaju tebe, jedinoga istinskog Boga, i koga si poslao – Isusa Krista. Ja tebe proslavih na zemlji dovršivši djelo koje si mi dao izvršiti. A sada ti, Oče, proslavi mene kod sebe onom slavom koju imadoh kod tebe prije negoli je svijeta bilo. Objavio sam ime tvoje ljudima koje si mi dao od svijeta. Tvoji bijahu, a ti ih meni dade i riječ su tvoju sačuvali. Sad upoznaše da je od tebe sve što si mi dao jer riječi koje si mi dao njima predadoh i oni ih primiše i uistinu spoznaše da sam od tebe izišao te povjerovaše da si me ti poslao. Ja za njih molim; ne molim za svijet, nego za one koje si mi dao jer su tvoji. I sve moje tvoje je, i tvoje moje, i ja se proslavih u njima. Ja više nisam u svijetu, no oni su u svijetu, a ja idem k tebi.«

Riječ Gospodnja. (Iv 17, 1-11a)

Misli za današnje evanđelje

Trpjeti radosno zbog imena Isusova

Isus je otišao svome Ocu na nebo. Učenici, Dvanaestorica, „ispratiše“ ga na Maslinskoj gori, vratiše se u Jeruzalem i započeh duhovne vježbe. S Marijom zajedno ustrajni su u molitvi čekajući silazak Duha Svetoga. Spremaju se za svoju životnu zadaću. A nju će nakon što prime snagu i svjetlo Duha Svetoga, sjajno izvršiti. I mi smo danas kao braća i sestre okupljeni u ovoj crkvi u molitvi, zajedno s našom nebeskom majkom Marijom u njezinu predivnom mjesecu svibnju. I nama je potrebna snaga i svjetlo Duha Svetoga za kršćanski život. Ustrajmo u molitvi i vršenju dobrih djela, jer drugačija nego dobra djela nisu kršćanina dostojna. Za takva svoja nedostojna djela, kojima se, ne možemo ponositi nego zbog njih žaliti, pred Bogom se pokajmo!

1. Koliko sam spreman trpjeti za Gospodina....
2. Marijo, majko Isusova i naša, vodi nas k svome Sinu....

ŽUPNE OBAVIJESTI:

- Ženidbeni navještaj: Borna Beš, sin Ivana i Janje r. Iščić, M. Krleže 10, župa Novi Centar i Iva Šeketa, kći Božidara i Andreje r. Cerjanec, M. Krleže 10, župa Novi Centar. Žele se vjenčati 21.06.2023. u Zagrebu – Siget.
- Svibanj, Marijin mjesec, molitva krunice svaki dan prije sv. mise . Najjače oružje u svakodnevnoj borbi protiv grijeha jest MOLITVA.
- Krizmanici i prvopričesnici, podići fotografije i uspomene, koji to do sada nisu učinili.
- Danas, kod svih svetih misa pomažemo Niki Rogar u liječenju, tako što ćemo kupiti majicu sa osmijehom.

Sv. Grgur VII., papa

Hildebrand, kasniji papa Grgur VII., rodio se između g. 1020-25. najvjerojatnije u Soani, u pokrajini Toskani. Po majci je bio u rodu s rimskom obitelji Pierleoni, pa su ga te rodbinske veze dovele u Rim. Tu je vjerojatno postao redovnik benediktinac u samostanu Sv. Marije na Aventinu. U času kad je car Henrik III. u Sutriju g. 1046. papu Grgura VI. skinuo s njegova prijestolja, Hildebrand se nalazio među papinim kapelanima. Prognanoga papu slijedio je u Köln, gdje je ostao do njegove smrti. Poslije papine smrti Hildebrand je stupio u glasovitu opatiju u Clunyju, koja je onda bila središte crkvene obnove. Kad je g. 1048. izabran za papu sv. Leon IX., biskup Toula, uzeo je sa sobom Hildebranda, poveo ga u Rim te učinio jednim od svojih najbližih suradnika. Uz papu Leona IX. i njegove nasljednike vatreno se borio protiv tri zla, što su onda poput more pritiskala Crkvu. Bila je to laička investitura: od svjetovnih vladara postavljanje i uvođenje u službu crkvenih prelata - tim putem su i mnogi nevrijedni došli na važne i odgovorne položaje u Crkvi - nadalje simonija: prodavanje i kupovanje crkvenih časti - i napokon klerogamija ili nepoštivanje zakona svećeničkoga celibata. Papa Viktor II. g. 1056. poslao je Hildebranda kao svoga legata u Francusku, gdje je taj na pokrajinskom saboru u Lyonu lišio službe šestoricu biskupa, koji su na biskupsku stolicu došli simonijom. Nakon smrti Aleksandra II. g. 1073., zbog svoga velikog ugleda, žara u zalaganju za obnovu Crkve, izabran je za njegova nasljednika Hildebrand, koji uze ime Grgur VII. Uz nastavljanje borbe za svestranu obnovu Crkve, novi si je papa postavio kao zadatak rad na sjedinjenju istočne i zapadne Crkve; bilo je to tek dvadesetak godina nakon istočnog raskola, a i pokretanje križarskih vojna za oslobođenje Svetoga groba iz ruku Seldžuka. Međutim, žalosni sukob s njemačkim carem Henrikom IV. omest će Papine planove. Postavši papa, Grgur VII. je želio korjenito Crkvu osloboditi moralnih zala koja su je gušila. Smatrajući da je laička investitura temeljno zlo iz kojeg proizlaze ostala, stavio je sjekiru na korijen stabla da zlo uništi u samome

začetku. Zato je već na korizmenoj sinodi 1074. godine uveo veoma stroge mjere protiv svih svjetovnih vladara koji se i ubuduće budu usudili biskupe i opate postavljati i uvoditi u njihovu službu. Međutim, njemački je car Henrik IV. i dalje radio posve suprotno onome što je Papa nalamao. Papa ga je opomenuo i zaprijetio mu izopćenjem iz Crkve. To je od jednoga svjetovnoga vladara u odnosu prema Crkvi bilo ipak previše, bilo grubo uplitanje u potpuno crkvene poslove, bio najprozirniji cezaropapizam, volja imati u Crkvi glavnu riječ, od Crkve učiniti sluškinju carskih probitaka. I da je papa Grgur VII. ili bilo koji drugi papa ili biskup na takva nastojanja samo šutio, izdao bi svoju pastirsku službu. Na sreću, papa Grgur VII. bio je čovjek koji se za zakonite probitke Crkve znao boriti. Car Henrik IV. poslao je u Rim kao svoga poslanika Rolanda iz Parme i taj je ondje na korizmenoj sinodi pročitao carevo izazovno pismo. U dvorani sinode nastala je takva uzbuna i negodovanje da je samo posredovanje pape Grgura spasilo carskog poslanika da ondje na licu mjesta ne bude linčovan. Papa je tada Henrika IV. udario kaznom izopćenja iz Crkve. To je za Henrika urodilo neželjenim posljedicama, jer mu otkazaše poslušnost knezovi, a i puk, i on odlučio kao pokornik poći u Italiju i ondje zamoliti Papu da s njega skine kaznu izopćenja. I tako je došlo do susreta u Canossi između Pape i Cara, susreta od kojeg se njemačko nacionalno biće nije nikada u potpunosti moglo osloboditi neke otpornosti prema "ultramontanizmu" i Rimu, i možda je već u Canossi bilo bačeno sjeme koje će u XVI. stoljeću dovesti do loma jednog dijela Njemačke s Rimom. Papa je u Canossi s Henrika skinuo kaznu izopćenja, ali to Henrika nije promijenilo. On je i dalje išao svojim putem, koji je doveo do drugog loma, izopćenja i rata. Henrik je s vojskom došao pred Rim i g. 1084. napokon ga osvojio. Papa Grgur se sklonio u Anđeosku tvrđavu. Velik dio rimskoga klera i puka Papu je ostavio na cjedilu i priznao protupapu, koga je bio postavio Henrik. Papi su pritekli u pomoć Normani; oslobodivši ga, povedoše ga sa sobom u Salerno. Ondje Papa umrije 25. svibnja 1085. Pavao V. godine 1606. proglasio ga je svetim. Za nas Hrvate katolike može biti čast što je hrvatski kralj Zvonimir bio u dobrim vezama s tim velikim papom Grgurom VII. Njegov poslanik Gebizon, opat glasovitog rimskog benediktinskog samostana Sv. Aleksija i Bonifacija, u nedjelju 4. listopada 1075. okrunio je u Solinu, u crkvi Sv. Petra, Zvonimira za hrvatskoga kralja. Krunidba je kraljeva imala tada značaj crkveno-vjerskoga čina. Zvonimir je okrunjen po rimskom krunidbenom obredu, a s njime je bila okrunjena i žena mu kraljica Jelena Lijepa. Nakon krunidbe kralj je položio prisegu vjernosti papi i Crkvi. U prisezi, osim vjernosti, Zvonimir obećaje da će štiti siromahe, udovice i siročad te da će sprječavati trgovinu robljem. To je ugovor prema kojemu papa preko svoga zastupnika, u duhu onoga vremena, kao suveren nad europskim državama izvršuje državno-pravni čin od osobite međunarodne važnosti.